

"Phần còn lại, các người biết phải làm gì rồi đó, đừng khiến cho tôi thất vọng với số tiền tôi đã bỏ ra"

"Khang Tổng? Ngài muốn khi nào chúng tôi tiến hành"

Cô gái khoác trên người một bộ y phục đen, sắc sảo, từng đường nét trên khuôn mặt kết hợp rất hài hòa, đẹp mỹ mãn. Độ dày của môi vừa phải, khóe miệng cong lên nhìn Minh Khang hỏi.

"Tối nay"

Hai chữ hần thốt ra hết sức nhẹ nhàng, vô tâm đến lạ. Dứt lời hần quay người đi ra cửa chính đến công ty, phần còn lại những đó tự khắc biết lo liệu, làm không xong thì cũng chả được yên ổn với hần.

Đám người mới nhanh chóng dọn đồ đạc vào nhà, đúng thật người giúp việc đã được đào tạo bài bản, cách làm việc của họ khiến bà Cẩm hài lòng và không một chút hoài nghi nào, ngay cả Uyên Khanh cũng vậy, họ vui vẻ hòa đồng và chăm sóc cô rất chu đáo tận tình! Nhưng mấy ai hay biết trong những thức ăn của cô đều được bỏ thuốc làm hư thai?

Mỗi lần bỏ thuốc cho Uyên Khanh, thì đêm nào cô gái kia cũng âm thầm báo cáo tình hình cho Minh Khang.

Cứ như vậy mỗi bữa Uyên Khanh đều được những người làm chuẩn bị thức ăn, tính sơ lược cô bị bọn họ cho thuốc cũng được 4 hôm. Và rồi Uyên Khanh cũng cảm nhận, thấy cơ thể có dấu hiệu không ổn.

Bụng Uyên Khanh hay đau thắt, cơn đau không đến thường xuyên nhưng mỗi lần bị bụng cô rất khó chịu

Buổi sáng sau khi dùng xong bát canh gà, cô đi vệ sinh thì vô tình thấy một chút máu đỏ dính vào □□□□□□. Uyên Khanh hơi thất thần, quái lạ? Theo cô được biết phụ nữ đang mang thai thì làm gì có kinh nguyệt? Nhưng tại sao máu lại dính vào quần cô, thỉnh thoảng bụng cô lại nhói lên đau quặn

Uyên Khanh hơi tím mặt, cô bắt đầu lo lắng, cô không dám thừa chuyện với bà Cẩm mẹ hần vì sợ bà thêm lo.

Buổi chưa cô không dùng cơm, viện cớ đi thăm bạn nhưng thật chất cô đến bệnh viện khám.

"Bác Cẩm, cháu có hẹn với bạn học dùng cơm, cháu xin phép đi một lát sẽ về"

"Được, nhưng đang bầu bì để bác kêu tài xế đưa con đi"

Uyên Khanh khua tay mỉm cười từ chối, cô không muốn bất cứ ai biết cô sắp đi bệnh viện, Uyên Khanh muốn đích thân kiểm chứng xem việc mà cô đang nghi ngờ có phải là sự thật?

"Dạ không cần phiền tài xế đâu ạ, cháu vừa gọi xe rồi, giờ người ta cũng đang đợi trước cửa"

"Oh, vậy con mau đi đi, đang bầu nên con đi đứng nhớ cẩn thận nghe"

Bà Cẩm vừa nói vừa dìu dắt Uyên Khanh ra tới ngoài cổng, cô nhẹ nhàng gật đầu dạ thưa lại. Đợi chiếc taxi đi khỏi bà mới quay người đi vào nhà.

Tại bệnh viện, Uyên Khanh chậm rãi đi lại quây y tá:

“Tôi đã có lịch hẹn với bác sĩ Chu Mạnh Văn”

“Dạ mời cô đi bên này, bác sĩ Chu hiện đang trong phòng làm việc”

Uyên Khanh được một nữ y tá trẻ trung dẫn đến gặp bác sĩ, suốt 2 tiếng cô được làm tất cả các xét nghiệm rồi ngồi đợi kết quả.

“Cô Nhã Uyên Khanh? Tôi nghĩ cô nên bỏ đứa bé”